

Nr 616

Lag

angående ändring i lagen den 3 juni 1938 (nr 274) om rätt till jakt;

given Stockholms slott den 24 november 1967.

Vi GUSTAF ADOLF, med Guds nåde, Sveriges, Götes och Vendes Konung, göra veterligt: att Vi, med riksdagen¹, funnit gott förordna, att 11 § 1 och 2 mom., 12 § 1 mom., 14 §, 15 § 1 mom., 18 och 22 §§, 24 § 1 och 3 mom., 26 § 2 mom. samt 28, 30 och 32—34 §§ lagen den 3 juni 1938 om rätt till jakt² skall erhålla ändrad lydelse på sätt nedan anges.

11 §.

1 mom. För giltigheten — — — enskild rätt.

Beslutet skall — — — därför uppgivas.

Avser beslutet förlängning av tiden för jaktvårdsområdes bestånd och har fastställelse av beslutet begärts före utgången av den löpande beståndstiden, skall området förbestå till dess frågan om fastställelse slutligt prövas.

2 mom. På ansökan av ägare till mark som är av betydelse för jaktvården på jaktvårdsområde äger länsstyrelsen förordna att marken skall ingå i området. Sådant förordnande får meddelas endast om särskilda skäl föreligga och delägarna i jaktvårdsområdet vid sammanträde beslutat biträda ansökningen. I fråga om kallelse till och omröstning vid sådant sammanträde äger 10 § 5 mom. motsvarande tillämpning.

Ingår i — — — över ansökningen.

12 §.

1 mom. Beslut enligt 10 § eller 11 § 2 mom. gäller även mot ny fastighetsägare.

14 §.

1 mom. Uppehåller sig björn, varg, järv eller lo bevisligen i trakten, får jakt efter sådant djur företagas på annans jaktområde, i den mån Konungen eller myndighet, som Konungen bestämmer, tillåter det.

2 mom. Den som vid yrkesfiske tillfälligtvis påträffar säl, får döda och behålla djuret oberoende av vem jakträtten tillkommer, om ej Konungen eller myndighet, som Konungen bestämmer, förordnar annat.

¹ Prep. 1967: 136; L³U 52; Rskr 331.

² Senaste lydelse av 11 § 1 och 2 mom., 12 § 1 mom., 14 § 2 mom., 15 § 1 mom., 18 §, 20 § 2 mom. samt 33 och 34 §§ se 1963: 606, av 28 och 30 §§ se 1964: 194 samt av 32 § se 1951: 290. 24 § 3 mom. tillagt genom 1963: 606.

15 §.

1 mom. Den som tillfälligtvis påträffar djur tillhörande någon av arterna mullvadar, sorkar (utom bisamråtta), lämlar, råttor, skogsmöss och husmöss får döda och behålla djuret, även om jakträtten tillkommer annan.

Inkommer rävar, grävling, iller, mink, hermelin, vessla, ekorre, vildkanin, igelkott, fladdermus, duvhök, sparvhök, kråka, råka, kaja, skata, björktrast (snöskata), nötskrika, pilfink eller gråsparv i gård eller trädgård, har den som bor där eller innehar trädgården samt dennes folk rätt att döda och behålla djuret, även om jakträtten tillkommer annan. Likaledes får björn, varg, järv eller lo som inkommer i gård eller trädgård av nämnda personer dödas.

Konungen eller myndighet som Konungen bestämmer äger förordna om undantag från första eller andra styckena eller om tillämpning av något av dessa stycken på annan djurart än som anges där.

18 §.

1 mom. Björn, varg, järv, lo, fjällräv, bäver, val, stork, örn, glada, brun glada, pilgrimsfalk, jaktfalk, berguv, fjälluggla eller lappuggla som dödas, fångas eller anträffas som fallvilt, tillfaller kronan oberoende av vem jakträtten tillkommer, om ej Konungen eller myndighet, som Konungen bestämmer, förordnar annat.

2 mom. Älg, hjort eller rådjur som dödas eller anträffas som fallvilt när sådant djur är fridlyst tillfaller kronan, om ej Konungen eller myndighet, som Konungen bestämmer, förordnar annat.

22 §.

Löper hund lös i mark där villebråd finnes, äger jakträttsinnehavaren eller hans folk rätt att upptaga hunden. Det åligger den som sålunda upptagit hund att därom ofördröjligen underrätta hundens ägare eller innehavare eller, om denne är okänd eller icke kan träffas, polismyndigheten i orten. Den som vill återfå upptagen hund skall lösa den med femtio kronor, om hunden upptagits under tiden den 1 mars—den 20 augusti, och med tjugofem kronor i annat fall samt utgiva ersättning för hundens föda och övriga kostnader. Har ej ägaren eller innehavaren löst hunden inom en vecka efter det han underrättades om upptagandet eller inom två veckor efter det polismyndigheten underrättades, är hunden förverkad. Vill jakträttsinnehavaren hellre taga lösen, är hundens ägare eller innehavare skyldig att utgiva sådan enligt förut angivna grunder, om talan därom väckes inom en månad från det hunden varit att anse såsom förverkad.

Jagar eller — — — å villebrådsbeståndet.

Låter hund — — — nyss sagts.

24 §.

1 mom. Orsakas till följd av viss villebrådsarts utveckling avsevärd skada på gröda, skog eller plantering och kan sådan skadegörelse icke förebyggas genom rimliga åtgärder av den skadelidande, äger länsstyrelsen förelägga den som har jakträtt på mark, där det skadegörande villebrådet har sitt huvudsakliga tillhåll, att vidtaga skadeförebyggande åtgärder. Förelägganden får dock ej meddelas, om det kan antagas att skadan blir i huvudsak gottgjord. Underlåter jakträttsinnehavare att ställa sig föreläggande till efterrättelse, äger länsstyrelsen förordna om jakt på hans område av därtill särskilt utsedda jägare för att åstadkomma nödvändig minskning av villebrådsstammen.

Villebråd som — — — första stycket.

Föreligger påtaglig fara för att sammanstötning mellan motorfordon och älg kan inträffa, äger länsstyrelsen på begäran av polismyndighet eller vägförvaltning vidtaga åtgärd för att söka undanröja faran genom jakt efter älg. För sådan åtgärd gälla i tillämpliga delar bestämmelserna i första och andra styckena om föreläggande eller förordnande.

3 mom. Beträffande område, där stam av vildkanin eller vildmink finnes, får länsstyrelsen förordna att jakt efter sådant djur skall genom därtill av länsstyrelsen särskilt utsedda jägare bedrivas för att söka utrota stammen. Förordnas om dylik jakt, äger länsstyrelsen tillika föreskriva de undantag från bestämmelserna i denna lag som behövas för jaktens ändamålsenliga bedrivande. Länsstyrelsen bestämmer även hur det skall föras med djur som dödas eller fångas vid jakten.

26 §.

2 mom. Från skyldighet — — — av riket.

Bestämmelserna om jaktvårdsavgift äga icke tillämplighet i fråga om rätten att döda djur enligt 14 § 2 mom. eller 15 § och ej heller i fråga om fångst av vildkanin enligt 24 § 2 mom.

28 §.

Den som olovligen jagar på annans jaktområde, dömes för olovlig jakt till dagsböter eller fängelse i högst sex månader.

Är brottet att anse som grovt, dömes till fängelse i högst ett år.

Vid bedömande huruvida brottet är grovt skall särskilt beaktas, om jakten avsett sällsynt eller värdefullt villebråd eller om den bedrivits vanemässigt eller i större omfattning eller skett med ofillåten hjälp av motorfordon eller annat motordrivet fortskaffningsmedel.

30 §.

Finnes någon — — — värde förverkat.

Var det annat villebråd än som avses i 18 § 1 mom. och skedde jakten på annat område än i 5 § 2 mom. sägs samt med användande av tillåtet jakt- eller fångstredskap och under tid, då jakt efter sådant villebråd är tillåten, eller tillkommer fallvilltet jakträttsinnehavaren, tillfaller det förverkade denne eller, i fall varom förmäles i 29 § 2 mom. första stycket, övriga delägare i allmänningen eller samfälligheten och, i fall varom sägs i samma moments andra stycke, övriga inom jaktvårdsområdet jaktberättigade personer.

Med förverkat — — — i 5 § 2 mom.

32 §.

Idkar någon — — — undandragits fonden.

Den som underlåter att vid jakt medföra gällande jaktkort eller vägrar att på anmodan av den det vederbör framvisa detsamma, dömes till böter, högst femhundra kronor.

Visar den — — — från ansvar.

33 §.

Uraktlåter någon — — — till dagsböter.

Den som bryter mot 17 §, dömes till böter, högst femhundra kronor.

Den som bryter mot 19 § första eller andra stycket eller 20 §, dömes, om gärningen ej är att anse såsom olovlig jakt, till böter, högst femhundra kronor.

Den som bryter mot föreskrift, som meddelats med stöd av 24 § 3 mom., dömes till böter, högst femhundra kronor.

34 §.

Allmän åklagare — — — denna lag.

Sker intrång — — — detta verk.

I övrigt får brott mot denna lag åtalas av allmän åklagare endast om målsägande angiver brottet till åtal eller åtal finnes påkallat ur allmän synpunkt.

Såsom målsägande — — — jaktberättigad person.

Innefalla föreskrifter — — — bestämmelse gällande.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1968. De nya bestämmelserna i 11 § 1 och 2 mom. samt 12 § 1 mom. gäller även i fråga om jaktvårdsområde som bildats dessförinnan.

Det alla som vederbör hava sig hörsamligen att efterrätta. Till yttermera visso hava Vi detta med egen hand underskrivit och med Vårt kungl. sigill bekräfta låtit.

Stockholms slott den 24 november 1967.

GUSTAF ADOLF

(L. S.)

(Jordbruksdepartementet)

ERIC HOLMQVIST

